

גמ"ר 7230/01/17 - מדינת ישראל נגד יזן דראבס

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

גמ"ר 7230-01-17 מדינת ישראל נ' דראבס
תיק חיצוני: פמי 4333/16

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	יזן דראבס

החלטה

בפניי בקשה להורות על חישוב תקופת פסילה.

רקע והליכים קודמים:

1. ביום 24.5.2018, הודה המבקש במסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של גרם מוות ברשלנות, לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א- 1961 (שתי עבירות), (להלן: "פקודת התעבורה"), איסור לנהוג ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה. נהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תש"ל-1970, וחובת חגירה של חגורות בטיחות, לפי סעיף 83ב(א) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.
2. במסגרת הליך זה, נפסל המבקש מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה עד תם ההליכים ביום 25.01.17.
3. ביום 05.05.20 נגזר דינו של הנאשם לעונשים הבאים: מאסר בפועל למשך 10 חודשים, מאסר למשך 10 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, פיצוי לכל אחת ממשפחות המנוחים בסך 5000 ₪, ופסילה בפועל למשך 8 שנים.
4. ביום 24.02.21 הגיש המבקש בקשה לחישוב תקופת הפסילה, במסגרתה ביקש לקבוע כי תקופת הפסילה תימנה החל מיום 17.9.16 - מועד הפסילה המנהלית, או לחילופין מיום 25.01.17 - יום ההחלטה על פסילה עד תום הליכים, בניכוי 90 ימי הפסילה מנהלית.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה. בתגובתה הפנתה לסעיף 42 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] המורה, כי תקופת הפסילה תחל מיום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט אחרת, ומאחר ולטענתה גזר הדין הפך חלוט, לא ניתן לשנותו כעת. המשיבה גם מפנה לכך שתקופת הפסילה, בהתאם להוראת החוק, אינה כוללת את התקופה בה ריצה הנאשם את מאסרו במסגרת הליך זה.

דין ומסקנות:

6. שתי שאלות ניצבות בפנינו. האחת, האם ניתן לנכות את ימי הפסילה המנהלית, או פסילה עד תום הליכים מתקופת הפסילה. על פניו, אין מניעה במסגרת גזר הדין לנכות את ימי הפסילה המנהלית או פסילה עד תום הליכים שהוטלה על נאשם, בדומה לניכוי ימי מעצר אותם נהוג לנכות מתקופת המאסר המוטלת על נאשם.

7. השאלה השנייה, המרכזית בענייננו, נוגעת בתיקון גזר דין. שאלה זו מתעצמת נוכח העובדה שהבקשה לתיקון גזר הדין הוגשה בחלוף כ-9 חודשים לאחר שנגזר דינו של הנאשם.

8. סעיף 81 לחוק בתי המשפט 1984-תשמ"ד קובע כי ניתן לתקן טעות "טכנית" בפסק דין כאשר זה נעשה תוך 21 ימים מיום נתינתו. במקרה דנן, חלפה תקופה ארוכה מהמועד בו ניתן גזר הדין, ועד שהוגשה הבקשה. בנוסף, ולטעמי התיקון המתבקש הינו מהותי, ועל כן לבית המשפט אין את הסמכות בשלב זה להתירו.

9. מעבר לכך, הרי שעל גזר הדין - הוגש ערעור מטעם המשיבה (על קולת העונש) - במסגרתו נקבע, כי משך תקופת הפסילה שנגזרה על הנאשם תעמוד על 10 שנים (חלף 8 שנים). אף מטעם זה, סבורני כי אין מקום לקבל את הבקשה.

10. נוכח כל אלו, אני מורה על דחיית הבקשה.

11. **המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.**

ניתנה היום, י"ז תמוז תשפ"א, 27 יוני 2021, בהעדר הצדדים.